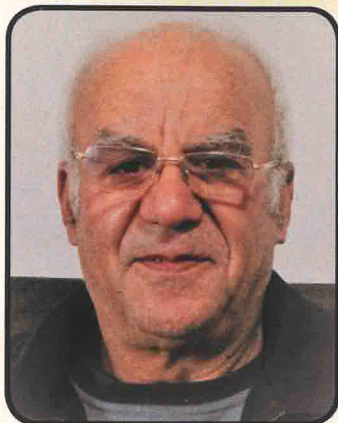

יוסף צאלח גמאל

אורח החודש, הסופר והמשורר יוסף ג'מאל הסיפורים והשירים שלי עוסקים בעיקר בענייני עמי והעמלים

*** אני בן למשפחת איכרים* הכתיבה הספרותית שלי התחילה עם הופעתו של כתב העת "אל-אצל"ח, גדלתי אתו ופרסמתי סיפורים קצרים * לאחרונה התחלתי לכתוב שירה, ורק לאחר שהרגשתי שיצירתי כבר בשלה, פרסמתי כמה מהם בעיתון "אל-איתחאד", ושם התקבלו בברכה * עד היום אני ממשיך לפרסם, באל-איתחאד וכן באל-אצל"ח. * אנו סובלים ממיעוט קוראי הספרות בחברה הערבית, הדבר אינו מעודד הוצאת ספרים * למרות הכל אפרס את הסיפורים והשירים שכתבתי בספר.**

ראיין: מופיד צידאווי

רבים. פרסמתי גם במגזין "אל-ג'ד", עיתון ברית הנוער הקומוניסטי, שיצא לאור בחיפה, טור קבוע למשך שנתיים, תחת הכותרת "תמונות ותגובות".

טור זה זכה להצלחה ותהודה רחבה. כמוכן פרסמתי במגזין שהוציא לאור ידידי עטאללה נג'אר, שעסק, בענייני נשים לרוב, ובו פרסמתי גם סיפורים וגם כתבות. כתבתי גם במקומון ב"אל-ג'רידה" באום אל-פחם. פרסמתי במספר אתרים, כולל אתר "בקג'ה" בכפר קרע. ואני כותב בעיתון "אל-איתחאד" כבר זמן מה, ובזמנו במגזין "אל-ג'דיד" הספרותי. אני עדיין כותב ב"אל-אצל"ח וחבר במערכת של הירחון.

אל-אצל"ח: אתה מוכר בעיקר ככותב סיפורים עם סגנון ייחודי, והנה אתה כבר כותב שירה מודרנית, איך התרחש שינוי זה?

יוסף: לפני שנתיים התחלתי לרשום לעצמי הרחורים אישיים, ואחרי שניסיונות כתיבה אלו הבשילו שלחתי אותם לעיתון "אל-איתחאד", שהתקבלו בצורה יפה. אני עדיין מפרסם שירה, ובו בזמן ממשיך לכתוב סיפורים. אני מודה שעד כה איני מרוצה מכתבתי הפיוטית ומנסה לשפרה כמה שאפשר. אני חובב שירה בתור קורא, אך אני מרגיש מדי פעם ש"יצרתי" משהו חדש עבורי.

אל-אצל"ח: איך אתה מעריך את התנועה הספרותית בארץ?

יוסף: התנועה הספרותית הערבית, מתפתחת בהתמדה ומתפרסמים הרבה שירים בעיתונים וכן ספרי שירה. אני חושב שנדרש מהמשוררים הצעירים לקרוא יותר שירה ערבית עתיקה בנוסף לשירה המודרנית, כמו זו של תאופיק זיאד, מחמוד דרוויש וסמיח אל-קאסם. משוררים אלה שלטו בערבית וקראו את קלאסיקות השירה הערבית. היום רבים מהמשוררים התחילו לכתוב מבלי להכין את עצמם. ומנגד, למרבה הצער, האתרים מפרסמים שירה בלי כל ערכיה.

אל-אצל"ח: מהם הנושאים העיקריים שאתה מעלה ביצירה שלך?

יוסף: הרוב המכריע של יצירתי עוסק בענייני עמנו הפלסטיני.

הסוף בעמוד 3

קשה לכתוב על אדם שאתה פוגש אותו כמעט יום יום, בימים הטובים והקשים. גדלנו באותה שכונה, שוחחנו, הסכמנו ולא הסכמנו, אבל ידענו איך לחיות בהשלמה עם הדעות שלנו, אפילו כאשר היו שונים. עמלנו יחד לשרת את הציבור, את הכפר ואת התלמידים, כל זה נעשה ברוגע ובכבוד הדדי.

המחנך יוסף ג'מאל הוא מהדור הראשון של הכותבים והעורכים בירחון שלנו, "אל-אצל"ח, ושמו ממשיך לעטר את דפי העיתון, פעם הוא מפרסם סיפור ופעם אחרת שיר, ולאחרונה שמתי לב שהוא כבר עוסק בכתיבת מאמרים ספרותיים וחברתיים.

פגשתי אותו בביתו, אשר בנה אותו בעמל רב לרגל הנישואין שלו. הוא הזמין אותי, כשהוא אומר לי, אני כעת לבד בבית, אף אחד לא יטרד אותנו, ואכן זה היה מפגש שבו צפו הזיכרונות, שיחה שבמרכזה היתה הדאגה איך לשמור על ערכינו, ולשמור על הירחון שלנו "אל-אצל"ח.

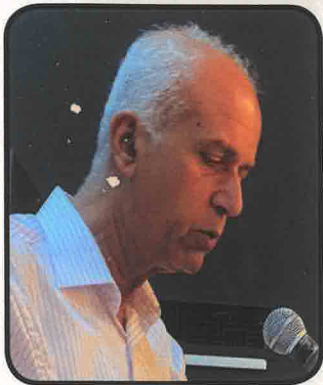
נשאתי את המחשב הנייד החדש שלי שקבלתי מתנה מהבנים שלי, אך לא יכולתי להפעילו, אז החלפנו אותו במחשב שלו שגם בנו העניק לו כמתנה. ואכן, אם לא היה הדור החדש נחפו לעזרתנו, אמרנו לעצמנו, לא היה ביכולתנו, אנחנו הדור הוותיק, להסתדר עם הטכנולוגיה החדשה.

אל-אצל"ח: ספר לקוראים, בקצרה, על חייד?

יוסף: נולדתי בכפר ערערה שבמשולש הצפוני, להורים פשוטים שעסקו בחקלאות, למדתי בבית הספר היסודי וחטיבת הביניים בערערה. את התיכון סיימתי בבית ספר תיכון בנצרת. מאוחר יותר למדתי בסמינר המורים הערבי בחיפה, בתחילת שנות השבעים, ואחר כך עבדתי כמורה בבתי ספר באום אל-פחם, במשך 42 שנים. ב-2015, פרשתי לגמלאות.

אל-אצל"ח: איך ומתי התחלת לכתוב ספרות?

יוסף: את הכתיבה הספרותית שלי התחלתי עם הופעת "אל-אצל"ח. כתבתי סיפורים קצרים ברוב הגיליונות. פרסמתי גם סיפורים קצרים בשבועון "אל-צינרה", שיצא בנצרת, וב-1984, זכיתי בפרס הראשון בכתיבת הסיפור הקצר, מבין משתתפים

מופיד צידאוי

ספרותי עצמאי ואיננו שייך לכל אחד משני ההתאחדויות הספרותיות הקיימות במגזר הערבי. עם זאת חלק מחברי המערכת נמצאים בשני ההתאחדויות בארץ.

מופיד צידאוי בוועידה הראשונה המייסדת של "האיחוד הארצי לסופרים הפלסטינים (בישראל) על חשיבות השיח ושיתוף הפעולה בין הסופרים הפלסטינים והעבריים.

יו"ר המערכת, צידאוי אחל לוועידה הצלחה בדיוניה, וציין שירחון "אלצלח" - התיקון" יחגוג בחודש מרץ 2023, 51 שנים להוסדו, הירחון טפח את התרבות הלאומית, האנושית, והאנטרנציונליסטית, אחד ממטרותיה איחוד הכוחות הפוליטיים התרבותיים והספרותיים למאבק בגזענות כאן ובכל מקום, והדגיש חשיבות אחדות התנועה הספרותית הפלסטינית, וחשיבות הדו שיח עם הסופרים העבריים אשר רואים בשיתוף הפעולה והשיח הספרותי דרך לאחווה ולשיתוף הפעולה בין שני העמים, וגם בין סופרי ועמי העולם.

טמרה הגליל - ביום ששי 16 לספטמבר 2022 הסתיימה הוועידה המייסדת של: האיחוד הארצי לסופרים הפלסטינים (בישראל). יו"ר הוועידה ד"ר בוטרוס דלה (מזקני הסופרים וחבר מערכת אלצלח זה שנים, פתח הסופר עלי היבי על חשיבות האיחוד החדש ודרכו לאיחוד הסופרים הערבים בארץ, ברכו יו"ר עיריית טמרה ד"ר סוהיל דיאב ויו"ר עיריית סכנין, סגן יו"ר הוועד הארצי לרשויות המקומיות הערביות ד"ר צפנת אבו ריא ויו"ר ועדת המעקב הערבית העליונה מר מוחמד ברכה. וברכת ירחון אל-אלצלח - התיקון" הקריא אותה מעל במת הוועידה מר מופיד צידאוי

הסופר הפלסטיני פארוק ואדי נפטר בליסבון בפורטוגל

(נולד 14 אפריל 1949 - נפטר 19 בספטמבר 2022)

פארוק ואדי ז"ל

בערבית על מותו ושלחה תנחומיה למשפחה ולסופרים בכלל. יהי זכרו ברוך. (הכין - מ.צ)

ושם נפטר. ב 19-09-2022. ואדי כתב ספר בשם, שלושה סימנים לנובילה הפלסטינית, על הספרות הפלסטינית ובין היתר כתב על הסופר אמיל חביבי (28-01-1922 - 2 במאי 1996), גסאן כנפאני, גברא אבראהים גברא בשנת 1985, ספר זה קבל תהודה ופרסום, כמו כן כתב סיפורים קצרים, ונובילות. ספרו לו שר התרבות הפלסטיני ד"ר עאטף אבו סוף, ומשרד התרבות בראם אללה, כמו כן הסופר הפלסטיני אבראהים נצר אללה, והסופר גסאן זקטאן, אלצלח, פרסמה בפיסבוק

ליסבון - ערוצי תקשורת שונים - נפטר בליסבון ביום 19 לספטמבר, 2022 הסופר הפלסטיני פארוק ואדי, שנולד בעיר "אל בירה" ליד ראם אללה למשפחה שהוגלתה בשנת 1948 מהכפר "אלמזירעה". ואדי למד באוניברסיטה הירדנית, פסיכולוגיה וקבל תואר ראשון בשנת 1972, נדד לערים שונות בחיפוש עבודה ומחייה, כמו עמאן בירת ירדן, ובירות בירת לבנון, ודמשק בירת סוריה, ועבד כי 35 שנים במוסדות תרבות וספרות פלסטיניות, ולאחר מכן היגר לליסבון בפורטוגל, בחודשים האחרונים סבל ממחלה,

ספרות ילדים:

התברכנו במערכת "התיקון" בספרה של סופרת הילדים ליאורה דאוס "הבובות המרגיעות, בובות הדאגה מגואטמלה, איורים דריה סינה, עריכה ספרותית: משי שפירא, גרפיקה ועימוד: ליאור נעים, צילום הסופרת: יריב קריסטל. מדבר המחברת: יהי ערב ויהי בוקר, יום אחד נוכל ללמוד על הספר וחשיבותו לילדים: "כולנו לעתים מפחדים, חרדים או לחוצים. זה אנושי להרגיש כך. לעיתים, דווקא כשאנו הולכים לישון, עולות בנו מחשבות על היום שעבר ודאגות הנוגעות ליום המחר, ואנו מתקשים להירדם. בשיתוף הבובות בדאגות שלנו אנו מאפשרים למחשבה על הדאגה לחלוף כמו

החיים לילדינו יהודים כערבים ולילדי העולם. (מ.צ)

רוח, כמו עננים, וכשהמחשבה חולפת, ההרגשה טובה יותר, ואנו יכולים להיכנס לשנת לילה נעימה, שקטה, רצופה ועמוקה. המחברת: ביביליטרפיסטית, פסיכותרפיסטית קוגניטיבית התנהגותית, מטפלת באמצעות צבע, טבע ומאמנת לרווחה נפשית על בסיס הבנת העקרונות היוצרים את החוויה האנושית. עוסקת זה כשני עי עשורים בטיפול רגשי בילדים, בבני נוער ובמבוגרים הן במסגרת החינוך המיוחד והן בקליניקה פרטית, אוהבת את החי ואת החיים. לסופרת ספר קודם בשם "צבע החיים" עוסק בטיפול באמצעות צבע.

נדע לנו שהספר אמור לצאת בשפה הערבית. התיקון מאחלת לסופרת הצלחה בכל תוכניותיה להנעים את

המשך בעמוד 1

כתבתי עשרות סיפורים על העקירה והשיבה, כתבתי רבות על האינתיפאדה, ועל הערבים שנשארו במולדת, על הריסות בתים, הפקעת אדמות, אי צדק פוליטי וחברתי, חיי היומיום שלהם והיחס לחברה היהודית. הסיפורים והשירים שלי עסקו רק בענייני העמלים.

אל-אלצלח: יש רבים שהוציאו לאור ספרי שירה וגם פרוזה, מדוע עוד לא פרסמת את יצירתך בספר?

יוסף: יש הרבה סיבות, הראשונה היא מיעוט קוראי הספרים. שמת לי לב שרק מעטים קראו את הספרים שהתפרסמו - הרבה מהכותבים מחלקים את ספריהם בחינם. והסיבה השנייה היא סובייקטיבית, בגלל חוסר ההתלהבות שלי. אבל אני מתכוון לפרסם בקרוב את כל מה שכתבתי, וזאת גם בגלל פניות מקוראים שדרשו לפרסם את יצירתי. (תרגם מערבית: עודה בשאראת).